

XVII

Když chce být člověk vtipný, stane se, že si někdy trochu zalže. Nebyl jsem moc poctivý, když jsem vám vyprávěl o tom lampáři. Riskuji, že vyvolám špatnou představu o naší planetě u těch, kdo ji neznají. Lidé zabírají na Zemi velice málo místa. Kdyby ty dvě miliardy obyvatel, kteří zalidňují Zemi, stály trochu stlačeny jako na táboru lidu, vešly by se snadno na náměstí dvacet mil dlouhé a dvacet mil široké. Mohli bychom vtěsnat lidstvo na nejnepatrnější ostrůvek v Tichém oceánu.

Dospělí vám ovšem nebudou věřit. Myslí si, že zabírají mnoho místa. Připadají si důležití jako baobaby. Poradte jim tedy, aby počítali. Zbožňují číslíce, bude se jim to líbit. Ale vy neztrácejte čas takovou ohavnou úlohou. Je to zbytečné. Přece mi důvěřujete.

Když byl tedy malý princ na Zemi, byl velice překvapený, že nikoho nevidí. Už měl strach, že si popletl planetu, když tu nějaký kroužek barvy měsíce se pohnul v písku.

„Dobrou noc,“ řekl malý princ jen tak nazdařbůh.